

UZASADNIENIE

Sprawa rozpoznana w postępowaniu zwykłym

W dniu 26 czerwca 2014 roku powód J. M. wniósł pozew o zasądzenie od pozwanych P. Ł. i Z. B. kwoty 32 792zł wraz z odsetkami ustawowymi od kwot częściowych do dnia zapłaty oraz kosztów procesu.

W uzasadnieniu wskazał, że jest wierzycielem (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S. na kwotę 32 792zł, która to wierzytelność stwierdzona jest nakazem zapłaty wydanym w dniu 20 września 2013r. Wobec spółki ogłoszona została upadłość likwidacyjna. Z informacji przekazanych przez syndyka wynika, że majątek spółki nie pozwala na zaspokojenie wierzytelności z czwartej i piątej kategorii. Pozwani nie odpowiedzieli na wezwania do zapłaty.

W dniu 10 października 2014r wydany został przez referendarza nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym uwzględniający żądanie pozwu w całości.

Pozwani skutecznie złożyli sprzeciw od nakazu zapłaty. Zaskarżyli go w całości, wnieśli o oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów według norm przepisanych. W uzasadnieniu wskazano, że powództwo jest przedwczesne, gdyż egzekucja wobec spółki nie jest bezskuteczna, wniosek o ogłoszenie upadłości złożono w terminie, nie zaistniała szkoda (gdyby przyjąć, że wniosek o ogłoszenie upadłości był spóźniony), a żądanie pozwu narusza art. 5 k.c.

W toku procesu obie strony podtrzymały swoje stanowiska.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Od listopada 2006 r. do dnia 31 stycznia 2013 r. Z. B. zatrudniony był w spółce Przedsiębiorstwo Handlowe (...) sp. z o.o. z siedzibą w S.. Od września 2007 r. do dnia 31 stycznia 2013 r. pracę na rzecz tej spółki świadczył również P. Ł..

Z. B. i P. Ł. pełnili w spółce Przedsiębiorstwo Handlowe (...) sp. z o.o. funkcję członków zarządu. Pozostałymi członkami zarządu tej spółki byli H. J. (1) oraz J. M., którzy do dnia dzisiejszego kierują tą spółką. (...) spółki Przedsiębiorstwo Handlowe (...) sp. z o.o. byli i pozostają do dnia dzisiejszego H. J. (1) i M. J..

Dowód: odpis pełny z rejestru przedsiębiorców dla spółki Przedsiębiorstwo Handlowe (...) sp. z o.o. k.56-59, zeznania H. J. –k.310-313, zeznania P. Ł. k. 313-318,

Przedsiębiorstwo Handlowe (...) sp. z o.o. prowadzi działalność handlową w branży materiałów budowlanych, w tym w zakresie farb stosowanych w budownictwie. Do 2009 r. spółka ta prowadziła m.in. sprzedaż farby pod marką T., jednak z uwagi na politykę cenową stosowaną przez producenta tej farby kierownictwo spółki Przedsiębiorstwo Handlowe (...) sp. z o.o. (H. J. (1), J. M., Z. B., P. Ł.) podjęło decyzję o próbie wprowadzenia na rynek konkurencyjnej marki.

Organizacja procesu technologicznego produkcji farby pod marką (...) powierzona została P. Ł., który zajmował się wcześniej dystrybucją farb T.. Dzięki posiadanym przez niego kontaktom możliwe było podjęcie współpracy z kontrahentami dostarczającymi komponenty do produkcji farb.

Początkowo produkcją farby pod marką (...) miała się zajmować spółka Przedsiębiorstwo Handlowe (...) sp. z o.o. (...) jednak jest to średni przedsiębiorca, przyszli wspólnicy postanowili założyć nową spółkę aby móc uzyskać dofinansowanie z Programu Innowacyjna Gospodarka dla mikro i małych przedsiębiorców. Z tej przyczyny dnia 6 sierpnia 2009 r. doszło do zawarcia umowy spółki pod firmą (...) sp. z o.o., której wspólnikami zostali P. Ł., H. J. (1), J. M. oraz Z. B.. Wyżej wspomniana okoliczność dotycząca ubiegania się przez spółkę o dofinansowanie miała wpływ na rozkład udziałów - H. J. (1) nie mógł być większościowym wspólnikiem spółki. Na członków zarządu spółki wspólnicy

wybrali P. Ł. i Z. B.. Członkowie zarządu pobierali wynagrodzenie w wysokości minimalnego wynagrodzenia, a od 1 lutego 2013 r. zaprzestali pobierania wynagrodzenia zupełnie.

Na początku działalności, pod koniec 2009r każdy ze współników udzielił spółce pożyczek w następujących wysokościach: 30,000 zł - P. Ł., 260.000 zł - H. J. (1), 30.000 zł - J. M. oraz 30.000 zł - Z. B.. Następnie P. Ł. i Z. B. udzielili spółce dodatkowo pożyczek w kwocie po 10.000 zł.

Środki na założenie spółki pochodziły z zasobów (...) sp. z o.o. jako premia dla członków zarządu.

Dnia 15 grudnia 2010 r. współnicy podpisali aneksy do umów pożyczek uzależniające wymagalność ich zwrotu od spłaty przez spółkę zobowiązań z umów kredytowych.

Dowód: odpis z rejestru przedsiębiorców dla spółki (...) sp. z o.o. – k.7-15, lista współników k.38, 135-136 zeznania H. J. –k.310-313, zeznania P. Ł. k. 313-318, 353-356, umowy pożyczek z aneksami k.175-185,

Od samego początku istnienia spółki (...) sp. z o.o. jej funkcjonowanie uzależnione było od współpracy z kluczowym odbiorcą farb pod marką (...), jakim była spółka Przedsiębiorstwo Handlowe (...) sp. z o.o. (...) związane były umową handlową, która nie została wypowiedziana do dnia dzisiejszego.

Powiązania pomiędzy spółkami wykraczały poza wspomniane powyżej powiązania handlowe i osobowe. Stanowisko głównej księgowej pełniła w (...) sp. z o.o. A. H., będąca równocześnie głównym księgowym spółki Przedsiębiorstwo Handlowe (...) sp. z o.o. Osoba ta przygotowywała m.in. wszystkie umowy pożyczek między spółką i jej współnikami oraz aneksy do tych umów. W spółkach pracowali ci sami pracownicy. Obie spółki były obsługiwane przez ten sam bank i posiadały ten sam system księgowy. Przelewy dokonywane były przez A. H. po udzieleniu zgody przez H. J. (1). Przedsiębiorstwo Handlowe (...) sp. z o.o. było poręczycielem kredytu inwestycyjnego i obrotowego, który został udzielony spółce (...) sp. z o.o. przez bank. Kredyt ten został spłacony przez Przedsiębiorstwo Handlowe (...) sp. z o.o. jako poręczyciela.

W ramach współpracy handlowej Przedsiębiorstwo Handlowe (...) sp. z o.o. wypłacała spółce (...) sp. z o.o. tzw. zaliczki na poczet przyszłego wynagrodzenia z tytułu zakupu farb. Zaliczki te były formą kredytowania działalności spółki, przy czym pod koniec 2012r zaliczka taka nie została już uiszczona. (...) sp. z o.o. korzystała z nieruchomości przy ul. (...), gdzie znajdowało się biuro spółki oraz ul. (...), gdzie prowadzona była produkcja. Pierwszą z przedmiotowych nieruchomości spółka wynajmowała od spółki Przedsiębiorstwo Handlowe (...) sp. z o.o., a drugą od H. J. (1). Od H. J. (1) spółka wynajmowała również przez okres ponad roku biuro w S. mieszczące się w prywatnym mieszkaniu.

Funkcjonowanie spółki (...) sp. z o.o. jako podmiotu gospodarczego było uzależnione od współpracy ze spółką Przedsiębiorstwo Handlowe (...) sp. z o.o., do czego z kolei konieczna była wola ze strony członków jej zarządu, a więc H. J. (1) i J. M.. Osoby te znały na bieżąco sytuację (...) sp. z o.o. Zarząd (...) sp. z o.o. nie był w pełni samodzielny, kluczowe decyzje podejmował H. J. (1).

Dowód: umowy poręczenia z dnia 26 i 28 lutego 2011r – k.79-82, zaświadczenie k.83, umowa o kredyt obrotowy z załącznikami i aneksami k 202-223, umowa o kredyt inwestycyjny z załącznikami i aneksem (...), umowy dystrybucyjne z załącznikami k.224-235, umowy dzierżawy k.236-245, umowy najmu k.246-257, umowy o korzystanie z systemu informatycznego k.258-266, porozumienia k. 267-268, umowa o przeniesienie praw i obowiązków k.269-271, umowa licencyjna k.273-276, umowa o przeniesienie praw autorskich – k.277-281, zeznania H. J. –k.310-313, zeznania P. Ł. k. 313-318

Zdarzały się reklamacje co do farb produkowanych przez (...) sp. z o.o.

Dowód: zeznania M. B. – k.292-293, zeznania Z. G. k.293-294

Od drugiej połowy 2012 r. pomiędzy P. Ł. i Z. B. oraz H. J. (1) i J. M. zaczęło dochodzić do sporów, których źródła dotyczyły problemów finansowych obu spółek. W marcu 2013 r. Przedsiębiorstwo Handlowe (...) sp. z o.o. zaprzestała współpracy handlowej z (...) sp. z o.o., jednakże H. J. (1) zastrzegł pozwanym, iż mają starać się utrzymać spółkę na rynku.

W tym celu pozwani prowadzili rozmowy z potencjalnymi inwestorami: spółką (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością sp. k. z siedzibą w K. (hurtownia materiałów budowlanych), (...) sp. z o.o. z siedzibą w S. (hurtownia materiałów budowlanych) oraz (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością sp.k. z siedzibą w S., która miała być inwestorem finansowym.

Mimo, że od 31 stycznia 2013r. pozwani nie świadczyli już pracy w spółce Przedsiębiorstwo Handlowe (...) sp. z o.o. pozostawali w kontakcie z H. J. (1) i J. M. celem omówienia bieżących spraw i przebiegu negocjacji.

Dowód: list intencyjny z (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością sp.k. k.286-287, zeznania H. J. –k.310-313, zeznania P. Ł. k. 313-318

Pismami z dnia 2 kwietnia 2013r J. M. i H. J. (1) wypowiedzieli umowy pożyczki oraz wezwali (...) sp. z o.o. do zapłaty.

Dowód: wypowiedzenia k.327-331, wezwania k.332-334

W dniu 28 czerwca 2013 r, odbyło się zwyczajne zgromadzenie wspólników spółki (...) sp. z o.o., na którym podjęto uchwałę o zatwierdzeniu sprawozdania finansowego spółki za 2012r., uchwałę o zatwierdzeniu sprawozdania zarządu z działalności spółki za 2012 r. oraz uchwałę o udzieleniu absolutorium członkom organów spółki z wykonania ich obowiązków w 2012 r. Wszystkie uchwały zostały podjęte jednogłośnie, za ich podjęciem głosował więc również powód. Uchwały wraz z dokumentami zostały złożone w sądzie rejestrowym.

Na zgromadzeniu wspólników w dniu 28 czerwca 2013 r. wszyscy wspólnicy spółki zobowiązali zarząd spółki do prowadzenia negocjacji z potencjalnymi inwestorami.

Dowód: uchwała o zatwierdzeniu sprawozdania finansowego spółki za 2012 r. k.282, uchwała o zatwierdzeniu sprawozdania zarządu z działalności spółki za 2012 r. k.282, uchwała o udzieleniu absolutorium członkom organów spółki z wykonania ich obowiązków w 2012 r. k. k.283 , uchwała o pokryciu strat z zysku k. 284, upoważnienie zarządu spółki do prowadzenia negocjacji z potencjalnymi inwestorami k. 285, zeznania H. J. –k.310-313, zeznania P. Ł. k. 313-318

Negocjacje z potencjalnymi inwestorami nie zakończyły się sukcesem. Na początku 2013 r. z rozmów wycofała się jako pierwsza spółka (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością sp.k., a w lipcu 2013 r. (...) sp. z o.o. z siedzibą w S..

Podczas spotkania dnia 8 sierpnia 2013 r. zakończyły się fiaskiem również najbardziej zaawansowane rozmowy ze spółką (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością sp.k., co zmusiło zarząd spółki do złożenia wniosku o ogłoszenie upadłości.

Przez cały okres działalności spółki (...) sp. z o.o. (a w szczególności w 2013 r. aż do dnia ogłoszenia upadłości) jej zarząd nie prowadził sprzedaży żadnego majątku spółki za wyjątkiem produkowanych przez nią towarów. W końcowym okresie spółka nie zatrudniała żadnych pracowników, a koszty obsługi księgowej ponosili pozwani ze środków własnych. Spółka sprzedała produkty na rzecz firmy założonej przez żony pozwanych w 2013r., transakcję taką wykonał też syndyk.

Dowód: list intencyjny z (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością sp.k. k.286-287, zeznania H. J. –k.310-313, zeznania P. Ł. k. 313-318, sprawozdanie k.104-106

Dnia 14 września 2013 r. J. M. wystąpił z powództwem przeciwko spółce (...) sp. z o.o. Sąd Rejonowy Szczecin-P. i Zachód w sprawie tej wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym.

W sprzeciwie od nakazu zapłaty pozwana spółka nie zakwestionowała faktu zawarcia z powodem umowy pożyczki, podniosła jednak zarzut przedwczesności żądania, braku wypowiedzenia umowy pożyczki oraz niewymagalności roszczenia. Postępowanie z powództwa J. M. przeciwko (...) sp. z o.o. nie jest prawomocnie zakończone.

Dowód: nakaz zapłaty k.6, sprzeciw od nakazu zapłaty z dnia 28 października 2013 r. postanowienie o zawieszeniu postępowania (I Nc 1044/13) k.345-352

Pismem z dnia 20 sierpnia 2013r pozwani złożyli wniosek o ogłoszenie upadłości (...) sp. z o.o. obejmującej likwidację majątku. Postanowieniem z dnia 20 listopada 2013r wniosek został uwzględniony, a jako syndyka wyznaczono W. Z. (1). Na dzień złożenia wniosku o ogłoszenie upadłości dłużnik nie prowadził żadnej działalności, nie zatrudniał pracowników, nie wykonywał umów, nie ponosił żadnych kosztów poza kosztami księgowymi opłacanymi przez członków zarządu z własnych środków. Na majątek dłużnika składały się pieniądze w kasie 13 000zł, wierzytelności wobec 9 dłużników ok. 100000zł, środki trwałe ok. 300 000zł, zapasy ok. 70 000zł, toczyły się trzy postępowania egzekucyjne. W toku postępowania upadłościowego sporządzono zatwierdzoną listę wierzytelności, na której uwzględniono również wierzytelność J. M.. Liczba wierzytelności uprzywilejowanych jest mała i nie przekracza łącznie 5000zł. Większość wierzytelności tak jak powoda należy do 4 kategorii. Syndyk szacuje na podstawie porównania wysokości zobowiązań i wartości majątku, że zaspokojenie wierzytelności może być rzędu 20 %, ale wszystko zależy od zbycia maszyn.

Dowód: postanowienie z dnia 20 listopada 2013r-k.95-97, pismo pozwanego –k.98, plan likwidacyjny k.99-103, sprawozdanie k.104-106, 121-129 postanowienie k.107-109, lista wierzytelności k.110-117, rozpatrzenie wierzytelności k.118-120, wniosek syndyka –k.130-131, zezwolenie k.132, zeznania P. Ł. k. 313-318, zeznania syndyka W. Z. k.294-295

Powód pismem z dnia 1 czerwca 2014r wezwał obu pozwanych do zapłaty.

Dowód: wezwania do zapłaty wraz z dowodami nadania listem poleconym k. 16-18

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo okazało się bezzasadne.

Materialnoprawną podstawę żądania stanowił art. 299 § 1 k.s.h., zgodnie z którym jeżeli egzekucja przeciwko spółce okaże się bezskuteczna, członkowie zarządu odpowiadają solidarnie za jej zobowiązania. W § 2 powyższego przepisu przewidziano, iż członek zarządu może się uwolnić od odpowiedzialności, o której mowa w § 1, jeżeli wykaze, że we właściwym czasie zgłoszono wniosek o ogłoszenie upadłości lub wszczęto postępowanie układowe, albo że niezgłoszenie wniosku o ogłoszenie upadłości oraz niewszczęcie postępowania układowego nastąpiło nie z jego winy, albo że pomimo, niezgłoszenia wniosku o ogłoszenie upadłości oraz niewszczęcia postępowania układowego wierzyciel nie poniósł szkody.

Według dominującego w orzecznictwie Sądu Najwyższego i znacznej części przedstawicieli doktryny poglądu, który podziela również na gruncie niniejszej sprawy Sąd Rejonowy, odpowiedzialność członków zarządu ma charakter odpowiedzialności odszkodowawczej (por. uchwałę z dnia 19 stycznia 1993 r. III CZP 162/92, OSNCP 1993, z. 6, poz. 103; uchwałę składu siedmiu sędziów z dnia 15 września 1993 r. III UZP 15/93, OSNCP 1994, z. 3, poz. 48; uchwałę z dnia 9 sierpnia 1993 r. III CZP 116/93, OSNCP 1994, z. 2, poz. 35; uchwałę z dnia 2 lutego 1994 r. I PZP 58/93, (...) 1994, nr 4, s. 63; uchwałę z dnia 9 listopada 1994 r. III CZP 140/94, OSNC 1995, z. 3, poz. 44; uchwałę z dnia 20 września 1996 r. III CZP 72/96, OSNC 1997, z. 3, poz. 25, uchwałę Sądu Najwyższego z dnia 4 lipca 1997 r., III CZP 24/97, OSNC 1997, nr 11, poz. 165 i cytowane tam orzeczenia oraz wyroki Sądu Najwyższego z dnia 7 czerwca 2002 r., IV CKN 1138/00 niepubl. z dnia 21 lutego 2002 r., IV CKN 793/00, OSNC 2003, nr 2, poz. 22, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 24 czerwca 2005r, V CK 736/04 LEX nr 180879, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 7 lutego 2007r sygn. akt III CSK 227/2006r opubl. w programie Lex nr 303325).

Pozwani byli członkami zarządu (...) sp. z o.o. od chwili powstania spółki. Okoliczność ta nie jest sporna, wynika też z dokumentów.

Rozkład ciężaru dowodu w procesie opartym o przepis art. 299 k.s.h. kształtuje się w ten sposób, że zgodnie z ogólną regułą rozkładu ciężaru dowodu, konieczność wykazania przesłanki bezskuteczności egzekucji przeciwko spółce obciąża powoda.

Decydujące znaczenie dla oceny zasadności powództwa z art. 299 k.s.h. ma stan majątkowy spółki - dłużnika, istniejący w chwili zamknięcia rozprawy (art. 316 k.p.c.). W ocenie Sądu bezskuteczność egzekucji wobec spółki nie została wykazana.

Na dzień zamknięcia rozprawy brak było nawet tytułu przeciwko spółce. W sprawie z powództwa J. M. przeciwko (...) sp. z o.o. prowadzonej przez Sad Rejonowy Szczecin-P. i Zachód w S. I Wydział Cywilny (sygn. I Nc 1044/13) dotychczas nie zapadło prawomocne rozstrzygnięcie. Zgodnie natomiast z art 264 ust1 Prawa upadłościowego wyciąg z zatwierdzonej przez sędziego-komisarza listy wierzytelności, zawierający oznaczenie wierzytelności oraz sumy otrzymanej na jej poczet przez wierzyciela, jest tytułem egzekucyjnym przeciwko upadłemu ale dopiero po zakończeniu lub umorzeniu postępowania egzekucyjnego. Na dzień zamknięcia rozprawy postępowanie upadłościowe nadal trwało. Z materiału dowodowego, w tym w szczególności z dokumentów z postępowania upadłościowego załączonych do akt oraz zeznań syndyka wynika, że wierzytelność powoda została zgłoszona i wpisana na zatwierdzoną listę wierzytelności. Syndyk W. Z. (1) wskazał przy tym, że liczba wierzytelności uprzywilejowanych jest mała i nie przekracza 5000zł, że większość wierzytelności tak jak powoda należy do 4 kategorii. Według syndyka z samego porównania wysokości zobowiązań i wartości majątku wynika, że zaspokojenie może być rzędu 20 % ale wszystko zależy od zbycia maszyn. Syndyk z punktu widzenia niniejszej sprawy jest podmiotem bezstronnym, nie ma więc podstaw do podważania jego zeznań w zakresie przebiegu postępowania upadłościowego. Uwzględniając jego zeznania przyjąć należy, że istnieje możliwość częściowego zaspokojenia powoda, a tym samym nie jest możliwe stwierdzenie bezskuteczności egzekucji.

Z uwagi na powyższe powództwo podlega oddaleniu jako przedwczesne.

Istnieje także druga zupełnie niezależna podstawa do oddalenia powództwa.

W orzecznictwie przyjmuje się, że stosowanie art. 5 k.c. w sprawach dotyczących odpowiedzialności członków zarządu na podstawie art. 299 k.s.h. nie jest wyłączone (por. Wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 18 marca 2014r sygn. akt I ACa 1463/13 opubl. LEX nr 1459093). Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 23 maja 2013 r. wskazał, że w art. 5 k.c. następuje odesłanie do zasad słuszności, dobrej wiary w znaczeniu obiektywnym czy też zasad uczciwości obowiązujących w stosunkach cywilnoprawnych i nie można wykluczyć dokonywania przez sąd z urzędu oceny sposobu wykonywania prawa podmiotowego (por. Wyrok Sądu Najwyższego z dnia 23 maja 2013r sygn. akt opubl. LEX nr 1365725).

W ocenie Sądu żądanie powoda w realiach niniejszej sprawy narusza art. 5 k.c.

Na wstępie wskazać należy, że bezsprzecznie relacje między powodem, a spółką (...) wykraczają poza pożyczkę której dotyczy proces. Powód jest (...) spółki (...), podobnie jak pozwani i H. J. (1). Spółka ta powstała celem wzbogacenia oferty handlowej (...) sp. z o.o. oraz w związku z możliwością uzyskania dotacji, której to możliwości nie miała (...) sp. z o.o. Wszyscy wspólnicy L. T. byli członkami zarządu H. Glazur. Środki na założenie spółki pochodziły z zasobów (...) sp. z o.o. jako premia dla członków zarządu. Osobą decyzyjną zarówno w spółce (...) jak i L. T. był H. J. (1). W trakcie przesłuchania sam przyznał, że miał wpływ na skład osobowy spółki (...) oraz, że wszyscy wspólnicy uznawali potrzebę udzielenia pożyczek w celu rozwoju firmy. Pożyczka powoda była najmniejsza. Co więcej pożyczki te zostały aneksowane tak, że sposób ich zapłaty uzależniony był od spłaty przez spółkę zobowiązań kredytowych. Pomiędzy spółkami (...) istniały bardzo bliskie relacje gospodarcze m.in. w zakresie handlu produktami wytworzonymi przez L. T., dokonywania przedpłat (zaliczek) na poczet zakupów przez H. Glazur (co pozwalało zachować płynność (...))

spółce (...)), udostępniania pomieszczeń, wykonywania pracy przez „wspólnych” pracowników, poręczania kredytów. Zaznaczyć należy, że w obu spółkach księgowość prowadziła ta sama osoba – A. H., która faktycznie dokonywała płatności.

Z zeznań H. J. (1) (k.312) wynika, że wspólnicy L. T. mieli wgląd do danych finansowych spółki. Dodatkowo sytuacja spółki omawiana była na zarządzie. Również z zeznań pozwanego P. Ł. wynika, że wspólnicy L. T. w tym powód znali sytuację spółki, a w sprawach funkcjonowania spółki powód zajmował stanowisko tożsame jak H. J. (1) .

Mimo znajomości sytuacji w spółce (...) wszyscy wspólnicy w tym powód na zwyczajnym zgromadzeniu wspólników L. T. w dniu 28 czerwca 2013r podjęli jednogłośnie uchwały o zatwierdzeniu sprawozdania finansowego spółki za 2012r, zatwierdzeniu sprawozdania zarządu z działalności spółki za 2012r, udzieleniu absolutorium członkom zarządu za 2012r, pokryciu straty za 2012r z zysku z lat następnych . Przede wszystkim jednak na zgromadzeniu potwierdzono w formie pisemnej (k.285), chęć sprzedaży posiadanych udziałów potencjalnie zainteresowanemu oraz upoważniono zarząd do prowadzenia negocjacji z potencjalnymi partnerami w celu sprzedaży części lub całości udziałów w spółce (...). Z powyższych czynności jednoznacznie wynika, że powód mimo sytuacji spółki, chciał (tak jak pozostali wspólnicy), aby podjąć działania w poszukiwaniu inwestora. Powodowie takie działania podjęli, przy czym pozostali wspólnicy mieli o tym wiedzę. Negocjacje w sprawie nabycia udziałów prowadzone były z (...) sp. z o.o. sp. k, z (...) sp. z o.o. oraz (...) sp. z o.o. spółką komandytową w S.. Negocjacje z (...) sp. z o.o. zakończyły się jako ostateczne, co jak wynika z adnotacji na liście intencyjnym oraz zeznań P. Ł. miało miejsce 8 sierpnia 2013r. Wniosek o ogłoszenie upadłości pozwani złożyli 20 sierpnia 2013r.

W ocenie Sądu spółka (...) była wspólnym przedsięwzięciem biznesowym wszystkich jej wspólników. Wszyscy wspólnicy powinni więc ponosić ryzyko i koszty związane z niepowodzeniem inwestycji. W przeciwnym razie dochodziłoby do sytuacji, że ewentualne zyski byłyby wspólne, ale straty tylko pozwanych. Uwzględnienie powództwa naruszałoby zasady sprawiedliwości i uczciwości we wzajemnych relacjach. Nie jest dopuszczalna sytuacja, aby najpierw powód tak jak wszyscy wspólnicy akceptował działania pozwanych i chciał znalezienia inwestora zobowiązując pozwanych do jego poszukiwania, a w sytuacji gdy pozwani podjęli działania w tym kierunku, uczynić im zarzut, że nie zgłosili we właściwym czasie wniosku o ogłoszenie upadłości.

Z materiału dowodowego nie wynika też, aby pozwani działali (zwłaszcza w końcowym okresie) w celu uszczuplenia majątku spółki (...). Pozwani w końcowym etapie nie pobierali pensji, nie generowali zobowiązań, nie ukrywali majątku spółki. Z własnych środków opłacali księgowość. Dokonali sprzedaży części towaru na rzecz firmy założonej przez ich żony, ale podobną transakcję wykonał też później syndyk. Syndykowi przekazali nie tylko wierzytelności i ruchomości ale także gotówkę i środki na rachunku bankowym. Syndyk w trakcie przesłuchania nie stwierdził też, aby upadłość miał charakter oszukańczy.

Wobec powyższej argumentacji powództwo podlega oddaleniu również jako naruszające art. 5 k.c.

Dla wyczerpania tematu wskazać należy, że pozwani nie wykazali, że wniosek o ogłoszenie upadłości złożono we właściwym terminie oraz, że pomimo niezgłoszenia wniosku o ogłoszenie upadłości we właściwym czasie brak było szkody z tego powodu. Zgodnie z art. 10 ustawy z 28 lutego 2003 r. Prawo upadłościowe i naprawcze upadłość ogłasza się w stosunku do dłużnika, który stał się niewypłacalny. Art. 11 ust 1 i 2 przewidują, że dłużnika uważa się za niewypłacalnego, jeżeli nie wykonuje swoich wymagalnych zobowiązań pieniężnych, a dłużnika będącego osobą prawną albo jednostką organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, której odrębna ustawa przyznaje zdolność prawną, uważa się za niewypłacalnego także wtedy, gdy jego zobowiązania przekroczą wartość jego majątku, nawet wówczas, gdy na bieżąco te zobowiązania wykonuje. Artykuł 21 ust. 1 cyt. ustawy wskazuje, że dłużnik jest obowiązany, nie później niż w terminie dwóch tygodni od dnia, w którym wystąpiła podstawa do ogłoszenia upadłości, zgłosić w sądzie wniosek o ogłoszenie upadłości. Przesłanki ogłoszenia upadłości mają charakter obiektywne. W niniejszej sprawie Sąd nie dysponuje materiałem pozwalającym dokonać ustaleń zgodnie z twierdzeniami pozwanych, a to na nich spoczywa ciężar dowodu w tym zakresie. W aktach brak jest źródłowej dokumentacji finansowej. Powołanie

biegłego zgodnie z wnioskiem pozwanych było więc zbędne ze względu na oddalenie powództwa z przyczyn opisanych wcześniej ale także dlatego, że biegły nie miałby materiału do badań.

Sąd dokonał ustaleń w oparciu o częściowo niesporne twierdzenia stron oraz dowody z dokumentów urzędowych i prywatnych oraz zeznania świadków i pozwanego P. Ł.. Istotne elementy materiału dowodowego omówione zostały we wcześniejszej części uzasadnienia. Tytułem uzupełnienia wskazać należy, że dokumenty urzędowe sporządzone zostały przez kompetentne organy w prawem przewidzianej formie, brak więc podstaw do kwestionowania ich treści. Dokumenty prywatne, nie były kwestionowane, co do swojej autentyczności. Zeznania świadków Sąd co do zasady uznał za wiarygodne. Istotne informacje posiadali świadkowie W. Z. (1) i H. J. (1). W przypadku świadka H. J. (1) odnotować należy, że jest on w sytuacji podobnej do powoda ewentualne rozstrzygnięcie może więc mieć pośredni wpływ także na jego wiarygodność (sprawa byłaby analogiczna). Zeznania świadków M. B. (2) i Z. G. (2) niewiele wniosły do sprawy. W ocenie Sądu wiarygodne były zeznania pozwanego P. Ł.. Dowód z przesłuchania powoda został pominięty z uwagi na jego niestawiennictwo na rozprawie w dniu 15 września 2015r. W ocenie Sądu wyjazd na wycieczkę nie jest dostatecznym usprawiedliwieniem. Powód znał termin rozprawy na której miał być przesłuchany od 19 maja 2015r. Uczestnictwo w rozprawie nie następuje wtedy kiedy strona ma czas wolny, jest to element, który należy uwzględniać przy planowanych czynnościach, lub liczyć się z konsekwencjami jego nieuwzględnienia. W piśmie z dnia 17 maja 2015r pełnomocnik powoda jedynie informował sąd o nieobecności powoda i wnosił o jej usprawiedliwienie. Pismo nie zawierało wniosku o przesłuchanie powoda w innym terminie. Odnotować należy, że zgodnie z regułami kodeksowymi powód powinien być przesłuchany przed stroną pozwaną. Jeżeli więc powód nie stawiał się na rozprawie to zachodziły podstawy do pominięcia jego zeznań i możliwe było przesłuchanie pozwanego. Powrót do wcześniejszego etapu godziłby w zasadę kontradiktoryjności, gdyż strona która z własnej woli nie była przesłuchana zyskiwałaby premię w postaci złożenia zeznań po stronie przeciwnej. Przedłużałoby to także postępowanie. Sąd dopuścił dowód z dokumentów załączonych do pisma powoda z dnia 25 września 2015r, gdyż nie wpływało to na przedłużenie postępowania nadto wnioski o dopuszczenie dowodu z dokumentów z akt sprawy cywilnej złożony był już w pozwie. Dowody z przesłuchania świadków wskazanych w tych pismach były spóźnione, a ich przeprowadzenie niewątpliwie przedłużyłoby postępowanie. Powód miał możliwość w czasie przesłuchania zadania świadczeniowi H. J. (1) pytań istotnych dla sprawy. Biorąc pod uwagę charakter sprawy oraz twierdzenia obu stron zawarte w początkowych pismach procesowych nic nie stało na przeszkodzie aby również wniosek o przesłuchanie A. H. zgłosić na wcześniejszym etapie sprawy.

Na koniec odnotowania wymaga, że sprzeciw obu pozwanych złożony został w terminie

Z przedłożonych dokumentów oraz zeznań pozwanych na rozprawie w dniu 19 maja 2015r wynika, że P. Ł. zamieszkuje w S. na ul. (...), a Z. B. wraz z rodziną na ul. (...). W związku z czym korespondencja wysłana na adresy wskazane w pozwie nie została skutecznie doręczona, a tym samym nie rozpoczął wówczas biegu termin na wniesienie sprzeciwu.

O kosztach postępowania Sąd orzekł mając na uwadze przepisy art 108 § 1 k.p.c. i 98 k.p.c.

W związku z tym, że powód przegrał proces w całości Sąd zasądził na rzecz pozwanych zwrot poniesionych kosztów procesu tj. kosztów zastępstwa procesowego - 2400 zł i opłaty skarbowej od pełnomocnictwa - 34 zł. Koszty wynagrodzenia adwokata, który reprezentował pozwanych w niniejszym procesie, ustalono w stawce minimalnej obliczonej adekwatnie do wartości przedmiotu sporu na podstawie § 6 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz.U. Nr 163, poz. 1348 ze zm.).

Sygn. akt XI GC 109/15

ZARZĄDZENIE

1. Odnotować.
2. Odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć peł. pozwanego

3. Zobowiązać peł. powoda do uzupełnienia braków formalnych pisma z dnia 13 października 2015r poprzez podpisanie w terminie tygodniowym pod rygorem jego zwrotu

4. Przedłożyć akta z pismem lub za 30 dni.